

## Χειροτονητήριες νουθεσίες του Σεβασμιωτάτου Γουμένισσης κ. Δημητρίου

Εύλογημένα παιδιά του Χριστού καί της Παναγίας·  
Οι προστατευόμενοι των Τριών Ίεραρχων, εκπαιδευόμενοι καί εκπαιδευτικοί·  
Τά τίμια στελέχη της εκκλησιαστικής μας μαρτυρίας·

δοξολογοῦμε σήμερα τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Πατέρα μας χάρις στόν Θεό καί  
Σωτήρα μας Ἰησοῦ Χριστό, γιά τή σημερινή θεία λειτουργία καί τή σημερινή  
ἐορτή πού μᾶς ἀξίωσε νά συμμετέχουμε.

Τόν εὐχαριστοῦμε γιά πολλούς λόγους καί διότι λατρεύουμε τόν ἀληθινό Θεό  
ἐλευθέρως (ἐνῶ τόσοι ἀδελφοί μας χριστιανοί διώκονται). Τόν εὐχαριστοῦμε,  
διότι ἀξιωνόμαστε καί Τόν λατρεύουμε σ' αὐτόν τόν λαμπρό ναό τοῦ Ἁγίου  
Γεωργίου, πού εἶναι σύμβολο τῆς Γουμένισσας καί τῆς Παιονίας, σύμβολο τῆς  
ἐθνικῆς μας ἀπελευθέρωσης καί ἀντίστασης (πού τό ἔστησαν ὅλοι οἱ Ρωμιοί, οἱ  
Ἕλληνες Γουμενισσιῶτες συλλογικά καί συμμετοχικά πρὶν 150 χρόνια τόσο  
ὁμορφο) καί ἐμεῖς σήμερα ἀπολαμβάνουμε τήν ὁμορφιά του καί τήν ἀπλοχωρία  
του (σύμβολα τῆς ὠραιότητας καί τῆς ἐλευθερίας μέ τήν ὁποία μᾶς πλουτίζει ἡ  
ἀγάπη τοῦ Θεοῦ).

Τόν εὐχαριστοῦμε καί γιά ἕναν ἄλλο λόγο: σήμερα, τῶν Τριῶν Ίεραρχων, ἐγώ  
μέν ἀξιώνομαι νά χειροτονήσω δύο μορφωμένους σέ εὐλάβεια καί  
πανεπιστημιακή γνώση ἀνθρώπους, κι ἐσεῖς ὅλοι μετέχετε σ' αὐτό τό ἱερό  
μυστήριό τῆς Ἐκκλησίας πού μᾶς ἀφορᾷ ὅλους (εἶναι δῶρο γιά ὅλους μας).  
.....

Ὁ ἀπό διακόνου εἰς πρεσβύτερον Φώτιος μέ ἕνα παιδάκι, πτυχιούχος  
Γεωπονικῆς καί μεταπτυχιακός στή Θεολογική, προὔπηρέτησε στίς ἀμφίβιες  
δυνάμεις στό στρατό, χειροτονήθηκε Διάκονος στήν Ἱ. Μονή τῆς Παναγίας  
Γουμένισσας ἀνήμερα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἡ πρεσβυτέρα  
προέρχεται ἀπό πολύτεκνη οἰκογένεια, μέ δέκα ἀκόμα (10) ἀδέλφια, καί  
σκοπεύουν καί οἱ ἴδιοι νά τιμήσουν τό δῶρο τῆς πολυτεκνίας, ὅσα παιδιά τούς  
χαρίσει ὁ Θεός.

Ὁ π. Φώτιος μαθήτευσε δίπλα σέ εὐλαβέστατους ἀπλούς ἱερεῖς: στόν παπα-  
Χαράλαμπο τόν πρῶτο πνευματικό του στό Αἴγιο καί στόν π. Γεώργιο (ἕναν  
κληρικό ὡσάν τόν ἅγιο παπα-Νικόλαο Πλανᾶ) πού λειτουργοῦσε καθημερινά,  
τελοῦσε ὅλες τίς προβλεπόμενες Ἀκολουθίες, ἄν καί ἔγγαμος μέ δύο παιδιά,  
μνημονεύοντας ἀναρίθμητα ὀνόματα καί ἀγιαζόμενος χάριν τῆς Ἑνορίας καί  
τῆς Ἐκκλησίας μέ τήν καθημερινή λειτουργική καί προσευχητική ἱερατική ζωή  
ἀπό τίς 3 ἡ ὥρα τό πρωῒ. Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἔφερε τόν π. Φώτιο πολλάκις στή  
Θεσσαλονίκη, ψάλτη στό ναό τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ καί ἀργότερα  
καθημερινό ἱεροψάλτη στόν Πολιοῦχο Ἅγιο Δημήτριο καί μετέπειτα σέ ἄλλες  
ἐνορίες τῆς εὐρύτερης περιοχῆς. Τόν γνωρίσαμε καί τόν ὁδηγήσαμε στό  
ἐπουράνιο χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης χάριν τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας μας. Κατά τό  
πρότυπο τῶν δύο ἱερωμένων γνωρίζει κάλλιστα ὅτι ὀφείλει μετά τήν  
χειροτονία του νά τελέσει 40 θεῖες Λειτουργίες.

Ἡ μαθητεία τοῦ π. Φωτίου δίπλα σέ εὐλαβεστάτους κληρικούς μᾶς θυμίζει τούς δικούς μας ἀπλούς καί εὐλαβεστάτους κληρικούς. Μέ ἔχει ἐντυπωσιάσει τό γεγονός ὅτι, στήν 29χρονη διακονία μου σέ αὐτόν τόν τόπο, συνάντησα ὀλιγογράμματος κληρικούς μέ ἐνθεη λατρευτική πίστη καί ἀξιομίμητο ποιμαντικό ζήλο στήν ἱερατική τους ζωή πού δέν τά βρήκα σέ κληρικούς μέ πολλά κοσμικά προσόντα.

Ἐπικαλοῦμαι τά ἱερατικά εὐλαβικά ὑποδείγματα, γιά νά δώσω σέ ὅλους μας τήν αἴσθηση τῆς σημασίας τοῦ βιωμένου ἱερατικοῦ καί λειτουργικοῦ καί ποιμαντικοῦ παραδείγματος. Ἐτσι κρατηθήκαμε Ρωμιοί, ἔτσι ἀντισταθήκαμε στίς ἀλλοτριώσεις. Κρατημένοι ἀπό τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, τοῦ Καλοῦ Ποιμένος, χάρη στούς ἀπλούς καί καλούς ποιμένες μας. Ὁ Χριστός νά τούς ἔχει λειτουργοῦς στό ἐπουράνιο θυσιαστήριο, ὅπως τό εἶδε μυστηριωδῶς ἐν αἰσθήσει πνευματικῇ ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης τῆς Ἀποκαλύψεως.

\*\*\*

Ὁ ὑποψήφιος διάκονος Δανιήλ μέ δύο παιδάκια, πού τά γνωρίζετε ἀπό τόσες λειτουργίες, τό Γαβριήλ καί τό Ραφαήλ, κατέχει θέση λέκτορος (διδάσκοντος) τῶν Τηλεπικοινωνιῶν καί τῆς Πληροφορικῆς στή Σχολή Ἡλεκτρολόγων Μηχανικῶν καί Μηχανικῶν Ὑπολογιστῶν στό Πανεπιστήμιο τοῦ Μπρασόβ (Ρουμανίας), ἐνῶ πέρυσι παρουσίασε εἰδική μελέτη σέ Ἐπιστημονική Ἡμερίδα στή Θεσσαλονίκη. Θά συνεχίσει τόν πανεπιστημιακό του ρόλο, ἀλλά θά εἶναι καί Διάκονος, διακονῶν τό μυστήριο τῆς θείας Λειτουργίας. Τήν τελευταία δεκαετία σχετίστηκε μέ τήν Μητρόπολή μας. Σχετίστηκε μέ μᾶς, διότι ἔρχονταν ὁ Δανιήλ μέ τή σύζυγό του καί προσεύχονταν καί παρακαλοῦσαν νά διασωθοῦν τά δύο μικρά παιδάκια τους ἀπό βαριά ἀνίατη αὐτοάνοση ἀσθένεια. Καί στά δύο παιδάκια, πού ἡ κατάσταση τῆς ὑγείας του ἐπιδεινωνόταν, ἡ θεία χάρις μέ τή μεσιτεία τῆς Παναγίας καί τίς πρεσβεῖες τοῦ ἁγίου Ραφαήλ ἐπέλαμψε στή ζωή τους καί ἀπεσόβησε τήν ἐξέλιξη. Ἡ ὑγεία τους βελτιώθηκε σημαντικά κατὰ ἀνέλπιστο θαυμαστό τρόπο καί δέν παρατηροῦνται πλέον ἱατρικῶς τά σημάδια καταρροῆς.

Τί θέλω νά πῶ μέ ὅλα αὐτά; Ὅτι, ἀκόμη καί μέσα ἀπό τίς δυσκολίες, ὁ Θεός μᾶς ὠριμάζει ὥστε νά βροῦμε τό μεγαλεῖο τῶν φυσικῶν μας ὀρίων, τήν εὐλογημένη ταπείνωση καί τήν εὐλογημένη λατρευτικότητα, νά Τόν διαλέξουμε ὁλοψύχως καί ἐλευθέρως, νά Τόν ἐπιλέξουμε, νά Τόν πιστέψουμε, νά Τόν ἐμπιστευθοῦμε, νά Τοῦ ἀφιερωθοῦμε, νά Τόν ὑπηρετήσουμε στήν ἱστορική διακονία τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτό καί ὁ καθηγητής αὐτός μέ ἀνοιχτή μπροστά του μιά πανεπιστημιακή καριέρα προέκρινε ὡς καίρια ἐπιλογή τῆς ζωῆς του τήν ἱερατική ἀφιέρωση. Τό τονίζω χάριν ὅλων μας καί χάριν τῶν παιδιῶν μας καί τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας. Ἄν καί προσοντοῦχος πανεπιστημιακός διδάσκαλος, ἐπέλεξε "τήν ἀγαθὴν μερίδα, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτοῦ".

Τήν αὐτήν ἀγαθὴ μερίδα μέ μιά θυσιαστική ἀποφασιστικότητα ἐπέλεξαν καί οἱ δύο σήμερα προσελθόντες γιά νά ἀναδεχθοῦν τό χάρισμα τῆς ἱερωσύνης, ὁ εἷς ὡς πρεσβύτερος καί ὁ ἄλλος ὡς διάκονος. Ποιά εἶναι αὕτη "ἡ ἀγαθὴ μερίδα"; Ὁ Χριστός, ὁ Ἀρχηγός καί Τελειωτής τῆς πίστεώς μας. Προσέφεραν ὁλοτελῶς τήν καρδιά τους στόν Κύριο τῆς δόξης, μαζί μέ τίς ἱερατικές τους οἰκογένειες ὡς ὑποδείγματα ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, καί ἔτσι διά τῆς ἱερατείας νά συμβάλλουν

ὥστε νά δοξολογεῖται τό ὑπέρ πᾶν ὄνομα τοῦ Θεοῦ μας, κατά τήν προτροπή τῶν θεοπνεύστων Ἀποστόλων: “ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων καί πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν”. Αὐτός εἶναι ὁ κεντρικός ἄξονας τῆς πορείας τῶν θεουμένων καί ἡ ἀσφαλής ἀπαντοχή τῶν μεγάλων Σταυροφόρων τοῦ γένους μας ἀλλά καί τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἀνέβηκαν τόν Γολγοθᾶ τῆς ζωῆς τους καί ἀπήλαυσαν τά ἀπολυτρωτικά δῶρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

**Παράδειγμα οἱ σήμερα τιμώμενοι Τρεῖς Ἱεράρχες.**

Πάνσοφοι, πανεπιστήμονες, ἰνδάλματα τῆς κοινωνίας, ἡγέτες τῆς ἀληθινῆς πίστεως καί τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρετῆς, καθοδηγητές τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς, πρῶτοι-πρῶτοι σάν Ἱεράρχες... Καί ὅμως πέρασαν τόσες ταλαιπωρίες καί τόσες πίκρες καί τόσες καταφρονήσεις καί τόσες δυσκολίες, πού ἡ δική μας στενόκαρδη “θρησκευτική λογική” θά ἀναρωτιόταν καί θά ἔλεγε “Μά, ποῦ ἦταν ὁ Θεός;”. Ἐκεῖνοι δέν τό εἶπαν αὐτό, ἐκεῖνοι ὑπέμειναν καί παραμένουν ὑποδείγματα ποιμαντικῆς ἀκεραιότητος, κοινωνικῆς ἀρετῆς, δυναμισμοῦ πίστεως καί ὑπομονῆς, μέ ἀπόλυτη ὑπακοή στό Θεό, μέ ἀπόλυτη ὑπομονή στό Θεό.

Αὐτό εὐχομαι νά τηρήσουν καί νά τιμήσουν, καί σᾶς παρακαλῶ ὅλους νά εὐχηθεῖτε γιά τούς δύο νέους κληρικούς μας.

\*\*\*

Ἀκόμη, σᾶς προτρέπω ὅλους νά μάθετε τή χριστιανοσύνη τῆς ἀποφασιστικότητος, τῆς πιστότητος. Χριστιανός θά πεῖ “στρατιώτης”, “πρωταθλητής”, “γενναῖος”. Ὅταν πιστεύεις ἀληθινά, ἀγαπᾶς. Καί ὅταν ἀγαπᾶς ἀληθινά, εἶσαι γενναῖος καί ἀποφασισμένος.

Ἐάν θέλαμε νά δώσουμε εἰκονικά τόν χαρακτήρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ταυτότητος στά ἱστορικά του πλαίσια, δέν θά ἦταν ἀφελές νά μιλούσαμε γιά ἐπιστράτευση μεταξύ φθειρομένου κόσμου καί προβιουμένης αἰωνιότητος. Ὡς στελέχη τῆς “κοινωνίας” μετέχουμε στό διάλογο τῶν δεδομένων της. Ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας στρατευόμεθα (έντασσόμεθα διά βίου) στήν “καλήν στρατείαν”, αὐτήν πού πρό ἡμῶν στρατεύθηκαν μέ τόν ἀρτιότερο τρόπο οἱ ἀπόστολοι, οἱ ἱεράρχες, οἱ μάρτυρες, οἱ ὅσιοι καί οἱ δίκαιοι. Ἄνθρωποι πού ἐπιδότησαν τό νόημα τοῦ κόσμου μέ τή ζωτικότητα τῆς πίστες καί τῆς ὁμολογίας τους, μέ τή ζωτικότητα τῆς κοινωνικῆς παρουσίας καί σύνολης τῆς ζωῆς τους, ἀκόμη καί μέ τή λεβεντιά τῆς μεταβίωσής τους. Διακήρυξαν τό νόημα τοῦ κόσμου, τό νά λειτουργεῖ ὡς κόσμος θεόκτιστος καί θεόσωστος.

Μέ αὐτό τό νόημα καί σ’ αὐτήν τήν προοπτική ἐπιστρατεύεται κάθε νέος κληρικός. Ἐπιφορτίζεται μέ τούτη τήν ἀποστολή μέσα στά πλαίσια τοῦ κόσμου. Νά διευρύνει τή χωρητικότητα τοῦ κόσμου γιά τήν ζωοποιό παρουσία τοῦ Σωτῆρος Θεοῦ, μιά κατάφαση παραδοχῆς καί σεβασμοῦ καί ἀξιοποίησης αὐτῆς τῆς μεγαλοδωρεᾶς τοῦ Θεοῦ ὡς θείας δωρεᾶς πού γίνεται παραδεκτή μόνον ὡς θεῖο δῶρο.

Όλες οι άλλες ιστορικές παραδοχές του κόσμου μας απομένουν ελαττωματικές. Η πληρότητα του κόσμου μας βρίσκεται στην πλήρωσή του από την εύλογία του Χριστού, στην ένταξή του στο μυστήριο της Εκκλησίας, στην έξυπνότητα του θείου θελήματος. Ο Θεός μας έφτιαξε, μας έσωσε με την ενανθρώπιση του Υιού Του, μας ζωογονεί με την έλευση του Αγίου Του Πνεύματος στα δικά μας “στενόχωρα” πλαίσια, που τ’α μεταποίησε σε τόσο εύρύχωρα ή ενανθρώπιση και ιστορική διάρκεια του Σωτήρος διά της Εκκλησίας στη δική μας μικροψυχία των αριθμούμενων χρονικών μεταρροών.

Χρόνια πολλά για τή σημερινή γιορτή σας, εύλογημένα μας παιδιά και εκπαιδευτικοί, οι παρόντες και οι απόντες.

Χρόνια πολλά και θεόδεκτα για τή σημερινή χειροτονία σας, εύλογημένοι μας νέοι κληρικοί και όλοι οι κληρικοί μας με τούς οίκειους σας. Ο Θεός των Τριών Ίεραρχών μετά πάντων υμών.

## **Χειροτονητήρια όμιλία του υποψηφίου Πρεσβυτέρου π. Φωτίου**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα της θεοσώστου ταύτης επαρχίας κύριε μοι κύριε Δημήτριε, τίμιον πρεσβυτέριον, ευλαβέστατοι συνδιάκονοι, λαέ του Θεού ευλογημένε,

Δεν πέρασαν πολλές ημέρες από την στιγμή κατά την οποία εισήλθα των θυρών του Θυσιαστηρίου, δεχόμενος την χάρη της Χριστού διακονίας και σήμερα, ημέρα μνήμης των τριών φωστήρων της Τρισηλίου Θεότητας, βρίσκομαι έμπροσθέν σας για μια ακόμη ανάβαση εις όρος υψηλόν και κρημνώδες. Κατά την ημέρα της εις διάκονον χειροτονίας μου, αντίκρυσα «το ιλαρόν και πράον βλέμμα του Κυρίου» (Αρχιμ. Σωφρονίου Σαχάρωφ, Ο Άγιος Σιλουανός ο Αθωνίτης), στεκόμενος έμπροσθεν της εικόνας του Δικαιοκρίτου Σωτήρος μας. Σήμερα μια ακόμη δωρεά έρχεται να πλατύνει την μικράν και ταπεινή καρδιά μου. Την ανάβασή μου στο Σινάιο όρος και την είσοδό μου έσω της νεφέλης, εισοδεύουν αποκουκουλισμένες η ελπίδα μου προς τον Πανοικτίρμονα Θεόν και ο φόβος μου δια το ασθενές και εύτρεπτον της φύσεως μου. Ίσως ως ο Ναδάβ και ο Αβιούδ θα έπρεπε να σταθώ πόρρωθεν. Κύριε, μη ως τα πονηρά και άλογα θηρία παραδώσης με σε λιθοβολισμό και απώλεια! (Άγιος Γρηγόριος Θεολόγος, Λόγος ΚΗ΄, Θεολογικός Β΄).

Κατά την εντολή του Κυρίου οι πιστοί οφείλουμε να προσφέρουμε τις απαρχές των καρπών μας ως ιερεία - θυσιάσματα. Στην περίπτωση της ιερωσύνης προσφέρουμε τους ίδιους τους εαυτούς μας ολοκαυτώματα λογικά, ως στάχεις στου χρόνου τ’ αλώνι. Η μόνη δραστηριότητα του ιερέως είναι να θεοποιεί τους ανθρώπους, να τους κάνει αξίους πολίτες της αιωνιότητος. Η ωραιωθείσα Αγάπη, η Εκκλησία μας και ο ιερέυς ομοιάζουν με τις ορχιδέες που πάντα απλώνουν τις ρίζες τους προς τον ουρανό και όχι προς την γη. Το πνευματικό

χάρισμα της ιερωσύνης δεν μας καθιστά απλώς τελεσιουργούς των Αγίων Μυστηρίων, αλλά και συγχρόνως ποδηγέτες των πιστών προς την μέθεξη της καθαρτικής, φωτιστικής και θεοποιού ενεργείας, ώστε με αυτές τις προϋποθέσεις να μετέχουν αξίως των αχράντων Μυστηρίων. Αυτή θα είναι λοιπόν η ταπεινή διακονία μου: η πολύπλευρος θεραπεία του ανθρώπου εξ απόψεως καθάρσεως και φωτισμού, ώστε να οδηγηθεί σε αυτό που ονομάζει ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς «ενοείδεια», δηλαδή την εν Πνεύματι Αγίω ολοκλήρωση και τελειότητα.

Σήμερα όμως μου δίδεται και άλλη μια ιδιότητα: αυτή του «μάρτυρα». Καλούμαι λοιπόν να δίδω την εν Χριστώ μαρτυρία μου, καθώς και συγχρόνως να βιώνω το πικρό μαρτύριο του κόσμου τούτου. Όλο το νόημα της ιερατικής κλήσεως και βιοτής εδράζεται σε εκείνη την περίφημη στιχομυθία του Αναστημένου Κυρίου με τον μαθητή του Απόστολο Πέτρο: «Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε...ποίμαινε τὰ πρόβατά μου» (Ιω. 21,16). Η καταφατική απόκριση στη θεϊκή αγάπη μας καθιστά ποιμένες των προβάτων του Αγαπωμένου Ιησού. Η ζωή μου, από εδώ και στο εξής, συνδέεται άρρηκτα με την διαφύλαξη και φροντίδα των πιστών. Η πορεία του ευλογημένου και μαρτυρικού λαού του Θεού είναι και δική μου πορεία. Έστω κι αν αυτό σημαίνει κάποτε την εξορία, τη φυλάκιση, τον εκτοπισμό ένεκεν του εσφαγμένου Αρνίου. Ακόμη και μέσα στα υγρά κελιά των φυλακών, οι ιερείς τελούσαν και τελούν την αναίμακτο ιερουργία, προς ενίσχυση των προβάτων και συνάντηση του καλού Ποιμένου. Ακόμη και στην περίπτωση που δεν υπάρχει αντιμήνσιο, κατά την παράδοση των πρώτων χριστιανών, δύναται να τελεσθεί η Θεία Ευχαριστία πάνω στο στήθος ενός άλλου ιερέως το οποίο εκείνη την στιγμή αποτελεί την ωραιότερη Βασιλική και το λαμπρότερο αρχιτεκτονικό οικοδόμημα (Βιργκίλ Γκεοργκίου, Από την 25η ώρα στην αιωνία ώρα).

Γέροντα επίσκοπε, να εύχεσθε για μένα, να αντέξω τον μόχθο της ημέρας ως την αιώνια και ατελεύτητο ημέρα. Αν και ογδοήτης ιερεύς, να δέομαι έμπροσθεν του Θυσιαστηρίου από το «νυν» της παρούσης ζωής ως το «αεί» της Βασιλείας των Ουρανών. Στους εσχάτους καιρούς που ζούμε η προτροπή του Αββά Παμβώ ηχεί σταυροαναστάσιμα: «Τέκνον μου, εις τας τοιαύτας ημέρας, όποιος αν ημπορέσει να σώσει την ψυχή του και να παρακινά και τους άλλους δια να σωθούν, αυτός θα ονομασθεί μέγας εις την Βασιλείαν των Ουρανών» ( Αββάς Παμβώ, Γερωντικόν).

«Νῦν ἐπέστη ὁ καιρός, καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, Κύριε ποιήσόν με οἷον θέλεις, καὶ ὡς θέλεις, κἂν θέλω κἂν μὴ θέλω».

## Χειροτονητήρια όμιλία τοῦ νέου Διακόνου π. Δανιήλ

Σεβαστέ μου Γέροντα,

από τη στιγμή που Σας γνώρισα, η ζωή μου αλλά και της οικογενείας μου άλλαξε ριζικά. Μέ βοηθήσατε να κατανοήσω ποιό είναι αυτό που έχει πραγματικά αξία στη ζωή, με ποιο τρόπο πρέπει να ζήσουμε ώστε να είμαστε όλο και πιο κοντά στον Χριστό. Σας ευχαριστώ

γι' αυτά που μου διδάξατε. Μου δείξατε πως θαύματα γίνονται πάντα και ότι, μόνο εάν μας αξιώσει ο Θεός, μπορούμε να τα βλέπουμε και να τα κατανοούμε.

Ήρθα για πρώτη φορά στην Ελλάδα, ακριβώς 10 χρόνια πριν, στη χειροτονία σε διάκονο του π. Μιχαήλ, η οποία κατά αγαθή συγκυρία έγινε την ίδια μέρα εδώ στον περιλαμπροναό του Αγίου Γεωργίου. Κατάλαβα από τότε πως η Ελλάδα είναι το μοναδικό μέρος στο οποίο θα μπορούσα να νιώσω σαν το σπίτι μου, πράγμα που δεν αισθάνθηκα σε καμιά από τις χώρες που έχω επισκεφθεί. Ένωσα την ανάγκη να έρχομαι όλο και πιο συχνά στη Γουμένισσα. Ερχόμασταν κάθε χρόνο, για να ζήσουμε τη Μεγάλη Εβδομάδα και τη γιορτή του Πάσχα, μέρες μοναδικές και αξέχαστες κάθε φορά. Η χαρμολύπη που τις χαρακτηρίζει, την συναντάς μόνο εδώ στην Ελλάδα. Και στη συνέχεια για την εορτή των τριών αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, που έγιναν οι μεγάλοι ευεργέτες και προστάτες της οικογενείας μας. Επίσης τα καλοκαίρια, όταν ο χρόνος μας το επέτρεπε, ερχόμασταν να χαρούμε την τριήμερη γιορτή της Παναγίας της Γουμένισσας.

Με τις επανειλημμένες επισκέψεις μας κατενόησα ότι μόνο κοντά στους αγίους Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη, με την καθοδήγησή Σας, θα μπορούσα να χαράξω σωστή κατεύθυνση στη ζωή μου. Και ποια άλλη καλύτερη κατεύθυνση υπάρχει από το να αξιωθώ του ιερού μυστηρίου της Ιερωσύνης; Ομολογώ πως ποτέ δεν είχα σκεφθεί να γίνω κληρικός. Εδώ όμως διεπίστωσα τη δύναμη της Εκκλησίας του Χριστού σε όλο της το μεγαλείο. Οι συναναστροφές και οι συζητήσεις μαζί Σας, τα αναρίθμητα θαυμαστά σημεία του Θεού, μοναδικά και διαφορετικά το ένα από το άλλο που συμβαίνουν στο Άγιο Ποτήριο την ώρα της θείας Λειτουργίας, όπως και τα θαύματα που επιτελούν το Τίμιο Ξύλο και ο Τίμιος Ήλος την ώρα του Αγιασμού, τα οποία μας δείχνατε στο Επισκοπείο κάθε φορά που ερχόμασταν, μας καθιστούσαν άναυδους. Πιστοποιούσαν την ουράνια προέλευσή τους και την μηδαμινή αξία του ανθρώπου μπροστά στο Θεό αλλά και όταν βρίσκεται μακριά από την Εκκλησία. Δεν περίμενα ποτέ στη ζωή μου η Ορθόδοξη Εκκλησία να είναι τόσο ζωντανή. Όλα αυτά μου μίλησαν στην ψυχή και με είλκυσαν σε τόσο μεγάλο βαθμό, ώστε να σκεφθώ όλο και πιο πολύ να αφιερωθώ στον Κύριο. Να ακολουθήσω το στενό μονοπάτι της ιερωσύνης. Όπως κηρύττει και ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, αυτή είναι η χρυσή αλυσίδα που ενώνει τον Παράδεισο με τον κόσμο και τον Θεό με τους ανθρώπους. Γνωρίζω πως δεν είναι ένα ελαφρύ φορτίο, αλλά με την χάρη του Θεού θα προσπαθήσω να ανταποκριθώ στη διακονία μου.

Πιστεύω ότι η επιστήμη με βοήθησε να βλέπω και να κατανοώ τα αισθητά πράγματα, αλλά πάντα ένιωθα ότι υπάρχει Κάποιος υπεράνω όλων αυτών. Ήταν αποκαλυπτικό για μένα, όταν κατενόησα ότι η Αλήθεια του Θεού είναι πάντοτε η ίδια, ότι δέν αλλάζει και ότι διακυβερνά τη ζωή μας.

Για το γεγονός ότι συμβαίνουν θαύματα, επιβεβαιώθηκα και αργότερα, όταν οι προσευχές Σας στη Λειτουργία, αλλά και της κυρίας Μαρίας Τσολάκη προς τήν Υπεραγία Θεοτόκο και τους αγίους Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη έδειξαν σε μας την απέραντη δύναμη του Θεού, και η υγεία των δύο μικρών παιδιών μας βελτιώθηκε ραγδαία. Μας διδάξατε όμως ότι, για να επιτελέσει ο Θεός θαύματα, πρέπει και η ζωή μας να αλλάξει και να ζούμε σύμφωνα με το θέλημά Του. Παλαιά ζούσαμε κάνοντας το θέλημά μας και μόνο, όμως αποδείχθηκε ότι ήταν ένας ψεύτικος τρόπος ζωής, με στιγμιαίες απατηλές απολαύσεις. Ούτε η πανεπιστημιακή καριέρα, αλλά ούτε και ο πλούτος μπορούν να σου γεμίσουν την ψυχή.

Εντυπωσιάστηκα από τον ταπεινό βίο Σας, που γεμάτος από αγάπη προς τον πλησίον, στάθηκε σαν πνευματικός φάρος για μένα. Αλλά και οι πατέρες και οι αδελφοί της αδελφότητας που Σας περιβάλλουν, μας φέρθηκαν με πολλή αγάπη και καλοσύνη. Πρέπει να πω ότι χωρίς την υποστήριξη της συζύγου μου δεν θα μπορούσα να φθάσω μέχρι εδώ. Την αγάπη του Θεού την ανακαλύψαμε μαζί και την ευχαριστώ μέσα από την καρδιά μου, που στέκεται πάντοτε κοντά μου.

Θέλω νοερά να ευχαριστήσω την κεκοιμημένη μητέρα μου, η οποία με ανέθρεψε μέσα στο πνεύμα της Εκκλησίας· τον πατέρα μου και την μεγαλύτερη αδελφή μου για την αγάπη με την οποία με περιέβαλαν· τον πεθερό μου, τον π. Βικέντιο, που μου έδωσε την ευκαιρία να ανακαλύψω εκ νέου την πνευματική ωφέλεια να είμαι μέσα στην Εκκλησία.

Και τώρα, παραδίδομαι στη χάρη του Κυρίου, που θεραπεύει τα ασθενή και αναπληρώνει τα ελλείποντα. Δι' ευχών Σας Σεβασμιώτατε Γέροντα, γένοιτο το έλεος του Κυρίου επ' εμέ. Ιδού ο δούλος Σου Κύριε, δίδαξόν με του ποιείν το θέλημά Σου.